

Билтен Српске Православне Црквеношколске-Општине Свети Сава
2151 West Wallings Road; Broadview Hts., Ohio 44147

НЕДЕЉА 19. ПО ДУХОВИМА
Tone 2th Ep. 194 (2Cor. 11:31-12:9)
Gospel: Lk. 26 (6:31-36)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
Oct. 18TH 2020- Oct. 5TH 2020*

Света мученица Харитина

Као сироче у детињству би посвојена од некога угледна човека и хришћанина Клаудија, који је васпита као своју рођену кћер. Харитина беше кротка, смерна, послушна и ћутљива. Учаше се закону Божјем дан и ноћ, и завешта се проживети век у девству као права невеста Христова. Но како Харитина и друге обраћаше вери Христовој, чу за њу намесник цара Диоклецијана, неки Дометијан, и посла војнике, те је узеше од њенога поочима и изведоше пред суд. Упита је судија: „истина ли је, девојко, да си хришћанка, и да и друге обмањујеш приводећи их тој нечестивој вери?" Одговори Харитина храбро: „истина је, да сам хришћанка, а лаж је, да друге обмањујем, него заблуделе изводим на пут истине приводећи их Христу мојему". Зли судија нареди, те јој косу ошишаше и жар на главу посуше. Но Божјом силом девица би сачувана. Бацише је у море, но Бог је избави из мора. Везаше је за точак и почеше окретати, али ангел Божји устави точак и Харитина оста неповређена. Тада пакосни судија посла неке развратне младиће, да је оскврне. Страхујући од бешчешћа св. Харитина помоли се Богу, да јој прими душу пре него би они развратници оскврнили њено тело девојачко. И док се клечећи мољаше Богу, изиђе душа из ње и пресели се у бесмртно царство Христово.

The Holy Apostle Thomas

He was one of the twelve Great Apostles. Through his doubt of the Resurrection of the Lord Christ, a new confirmation was given of that wonderful and saving event, for the risen Lord appeared again to His disciples, to convince Thomas. The Lord said to Thomas: "Reach hither thy hand, and thrust it into My side; and be not faithless, but believing", and Thomas cried: "My Lord and my God! (John 20). After the descent of the Holy Spirit, when the apostles cast lots to see who would go where to preach the Gospel, it fell to Thomas to go to India. He was somewhat saddened at having to go so far away, but the Lord appeared to him and comforted him. In India, St Thomas converted many, both rich and poor, to the Christian faith, and founded a Church there, making priests and bishops. Among others, St Thomas converted two sisters, Tertiana and Mygdonia, wives of Indian princes. Both sisters were ill-treated for their faith by their husbands, who would not live with them after their baptism, and divorced them. Being freed from their marriages, they lived godly lives till their deaths. Dionysius and Pelagia, a couple at first betrothed to each other, heard the Apostle's teaching and did not live together, but devoted themselves to the ascetic life. Pelagia died a martyr for the Faith and Dionysius was made bishop by the Apostle. Prince Misdæus, the husband of Tertiana, whose wife and son Luzanes Thomas baptised, condemned the Apostle to death, and sent five soldiers who ran him through with their lances, and thus the holy Apostle Thomas gave his soul into the hands of his Christ. Before his death, he, with the other apostles, was miraculously borne to Jerusalem for the funeral of the most holy Mother of God. Arriving late, he grieved bitterly and, at his request, the tomb of the Most Pure was opened, but the body was not there; the Lord had taken His Mother to His heavenly home. Thus St.....

Thomas first, by his unbelief, confirmed the faith in the Resurrection of the Lord and then, by his late arrival, revealed to us the wondrous glorification of the Mother of God.

ЗА РАЗМИШЉАЊЕ: Здање од Бога имамо, кућу нерукотворену, вечну на небесима, говори видовити апостол Павле (II Кор. 5, 1). Сви наши трудови по Богу на земљи имају ту сврху, да заслужимо по сили нашој ту нерукотворену вечну кућу на небу. Неки цар Индијски Гундафор намисли зидати себи предиван двор, каквога нема на земљи. Када његов изасланик Аван тражаше мајстора вештога да сазида цару такав двор, сrete по Промислу Божјем, апостола Тому, који му рече, да је он мајстор, и да нико цару не може саградити оно што жели осим њега. Прими, дакле, Тома много злата од цара на зидање тога двора. Но чим изађе од цара, он све злато раздаде сиромасима. После две године посла цар слуге да питају Тому, да ли је двор готов. Јер двор требаше да се зида негде далеко од престонице. Одговори Тома: све је готово осим крова. И потражи још новаца од цара, и цар му даде. А Тома опет раздаде све сиромасима па хођаше по царевини својим послем, т.ј. проповедаше Јеванђеље. Сазнаде цар, да Тома није ни почео двор зидати, ухвати га и баци у тамницу. Те ноћи умре брат царев, и цар паде у велику жалост. Ангел узео душу умрлога и проведе је по Рају, и показа му један предиван двор, какав ни ум људски не може замислити. Пожели душа умрлога да уђе у тај двор, али му ангел рече, да не може, јер је то двор његовог брата што му сазида апостол Тома милостињом његовом. И врати ангел душу опет у тело. Када брат дође себи рече цару: „закуни ми се да ћеш дати што ти иштем." И цар се закле. Тада брат рече: „дај ми двор твој који имаш на небесима". Зачуди се цар, и посумња да може бити двор на небесима. Но када му брат све потанко описа, поверова цар, и одмах изведе Тому из тамнице, и кад чу из уста апостолових речи спасења и живота вечног, крсти се цар и брат његов. И потруди се цар новим милосрдним делима, те и он сазида за себе двор предиван на небесима.

Вјечнаја Памјат (Memory Eternal)

У уторак 6. Октобра 2020 године, упокојио се у Господу Милосав Јовановић из Медајне. Опело покојном Милосаву је било у нашем храму Свети Сава а сахрањен је на градском гробљу у Медајни (Spring Grove Cemetery) у петак 9. Октобра. Бог да му душу прости а његовој фамилији наше искрено саучешће.

Вјечнаја Памјат (Мемору Етернал)

У недељу 4. Октобра упокојио се у Господу Драган Несторовић (72). Његова сахрана је била приватна у среду 7. Октобра, у присуству најуже родбине по жељи фамилије. Његовој фамилији наше искрено саучешће и Бог да му душу прости!

Св. Сергије и Вах Ови свети и дивни мученици и јунаци вере Христове бежу најпре први великаши на двору цара Максимијана. И сам их цар уважаваше много због храбрости, мудрости и верности. Али, кад чу цар, да су ова два великаша његова хришћани, промени љубав своју према њима на гнев. И једном када беше велико жртвоприношење идолима, цар позва Сергија и Ваха, да заједно с њима жртве принесу, али они отворено отказаше цару послушност у томе. Ван себе од јарости, цар нареди, те свукоше с њих војничко одело, и прстење, и одликовања, и обукоше их у женске хаљине; још им метнуше гвоздене обруче о врат, и тако их вођаху улицама града Рима на подсмех свима и свакоме. Антиох баци Сергија у тамницу, и нареди прво да се мучи Вах. Слуге се међаху једни за другим тукући Ваха светога, све док му цело тело не раздробеше. Из раздробљеног и крвавог тела светог Ваха изађе душа његова света и на рукама ангелским оде Господу. Пострада свети Вах у граду Варвалису. Тада Сергије свети би изведен, и обувен у гвоздене опанке, с начичканим ексерима, па тако отеран у град Росаф у Сирију, и тамо мачем посечен; и душа му оде у Рај, да тамо заједно са Вахом, другом својим, приме венце славе бесмртне од Христа Цара и Господа свога.